

گردهمایی بیست و چهارم

راقم این سطور به عنوان یکی از بنیان گزاران گردهمایی سالانه سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، به یاد دارم که در سالهای نخستین برگزاری آن پس از فراخوان پایانی دریافت مقالات، تعداد آنها به زحمت به عدد ۳۰ می‌رسید که انتخاب تعدادی از آنها فقط برای ارایه شفاهی در دو یا سه روز آن هم صبح تا ۱ بعدازظهر بوده و در یک سالن (سالن شهید بهشتی). این تعداد به تدریج در سالهای بعدی فزونی گرفت به گواه این که امسال به رکورد بسیار بالایی در خور تعمق و تاملی رسیده که جا دارد کمی بازتر به موضوع توجه نماییم.

دریافت بیش از ۶۵۰ مقاله و قبولی تعداد محدودی از آنها جهت ارایه شفاهی و تعدادی هم به صورت پوستر و دست آخر تعدادی هم به هر دلیلی شانس قرارگیری در این مجموعه را بدست نیاوردند، که در هر حال از رشد کمی و افزایش آن خبر می‌دهد که از اهمیت بالایی برخوردار است.

وقتی نگرشی کوتاه به همایشهای دیگری نظیر انجمن زمین‌شناسی ایران یا دانشگاههای داشته باشیم، می‌بینیم در آنجا هم همین روند رو به رشد حاکم می‌باشد که بسی جای امیدواری است و وقتی به مراسم افتتاحیه و آغاز برگزاری گردهمایی می‌رسیم و می‌بینیم که خیل عظیم علاقه‌مندان که بیشتر از قشر دانشجویان جوانی که امید آینده این مرز و بوم هستند و پشت درهای بسته سالن مملو از جمعیت مشتاقانه برای حضور در جمع حتی سرپا ایستادند، به تعارف احساس غرور خاصی برای سازمان به ویژه دست اندرکاران برگزاری همایش برجای می‌گذارد و بر سنگینی بار مسئولیت‌هایمان می‌افزاید به این که باید به فکر فضایی بزرگتر با سالنهای مجهزتر بوده که برای سالهای آتی بتواند جوابگوی این نیاز فرهنگی مان باشد.

از آن سوی قضیه اگر نگاهی به کیفیت مقالات داشته باشیم به طور قطع و یقین می‌توان گفت سطح علمی مقالات خیلی بهتر از گذشته است ولی وقتی اعداد ۶۵۰ را با ۳۰، ۴۰ یا ۵۰ مقاله مقایسه کنیم باید اذعان نمائیم که تا رسیدن به سطح ایده آل هنوز فاصله داریم و باید بکوشیم به موازات رشد کمی، مقالات را نیز بالا ببریم و این میسر نیست، مگر با همت شما اساتید زمین‌شناسی و معدن و شما دانشجویان و دانش پژوهان گرامی علوم زمین که چشم امید آینده این رشته از علوم در مملکت هستید و با گرمی دستتان را برای این صمیمیتها می‌فشاریم و برایتان آرزوی موفقیت داریم.